

МАЛКИЯТЪ.

Всичкитъ момчета,
Чорлави, съдрани,
Ей ги до стобора
Вкупомъ пакъ събрани.

Миръ отъ тѣхъ не знае
Котката ни сива;
Шарко шомъ ги зърне,
Бѣга и се скрива.

А не дай си, Боже,
Пжтя да имъ мина,
Има да си пати
Моята гърбина.

Плашатъ ме съ рогове,
Мучатъ като крава,

А на туй отгоре
И се подиграватъ:

„Гледайте горкото
Клето завързаче,
Прѣстъ да му покажемъ
И ще се заплаче!“

Ахъ, веднажъ да стана
Едъръ до тавана,
Знамъ си азъ тогава,
Какъ да ги захвана!

Ще имъ се изпжча,
За да ги накажа,
Грозно ще погледна,
Съ погледъ ще ги смажа!

Калина-Малина.

СПОЛУКАТА.

Народна приказка.

Имало едно време двама братя. И двамата били богати. Веднажъ по-малкиятъ братъ рекълъ:

— Паритъ държатъ свѣта. Безъ пари нѣма сполука.

— Не, — казалъ другиятъ братъ. — Сполуката докарва паритъ.

Братята решили да изпитатъ кой е правъ. Взели пари и тръгнали на пжтъ. Вървѣли, вървѣли, стигнали въ едно